

stige Sjenden". Udvalget foreslaar derfor, at denne Bestemmelse udgaar (Ændringsforslag Nr. 49).

Til §§ 76 og 77.

Det forekommer Udvalget, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at udskille det i § 77 omhandlede Forhold, uden Tilladelse at sende Breve eller Brevstaber til eller modtage saadanne fra fjendtlige Underaatter, fra de almindelige Bestemmelser i § 76, hvorunder det ganske falder, og Udvalget foreslaar derfor at forene Bestemmelserne i § 77 med § 76. Herved vil ogsaa opnaas, at § 78, der henviser til Straffen i § 75, ikke fjernes fra samme ved en mellemkommende Paragraf, der med Hensyn til Straffen slutter sig til § 76. (Ændringsforslag Nr. 50).

5te Kapitel.

Om Rømning.

Til § 83.

Efter Udvalgets Skjøn kan den i Motiverne udhævede, Omstændighed, at Officersstillingen er lønnet, og at der ordentligtvis ikke negtes en Officer Afsted eiter Ansøgning, ikke indeholde tilstrækkelig Grund til at fritage Officerer for den omfalte Formodning; navnlig i Krigstid eller under nær Udset til Krig turde den anførte Grund for Fritagelsen ikke altid staa Probe, og Udvalget foreslaar derfor at ophæve den saaledes gjorte Forskjel mellem Officerer og andre Krigsmænd. (Ændringsforslag Nr. 51).

Da den midlertidig Gjemsendte staar i et ganske andet Forhold til Hæren end den, der midlertidig har Orlov, og dette maa tages i væsentlig Betragtning ved hans Udeblivelse, formener Udvalget, at hans Udeblivelse ikke bør reise nogen Formodning imod ham for Rømning, jfr. § 97 (Ændringsforslag Nr. 52).

Til § 91.

Ændringsforslaget søger blot ved en Omstilling at gjøre det fuldstændig klart, at Paragrafens Slutning under visse Omstændigheder lader Medtagelsen af Tjenestebest eller

andre Rønningsmanden leverede Gjenstande være en selvstændig Forbrydelse og ikke en blot skærpende Omstændighed ved Rømningen. (Ændringsforslag Nr. 53).

Til § 92.

Udvalget foreslaar at ombytte Ordene: „fremstiller sig" med „melder sig", der vege hen paa en bestemt Tjenestehandling, hvorpaa det netop beror, om Rønningsmanden skal kunne siges at have indfundet sig til Tjeneste.

Til § 94.

Den Forpligtelse, som paahviler den, der kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid, er at gjøre Anmeldelse om den, og hvis dette ikke kan ske betimeligt, at bestræbe sig for at forhindre samme. Der er saaledes Spørgsmaal om et Enten—Eller, og dette bør finde sit Udtryk i Affattelsen. Udvalget foreslaar derfor at ombytte Ordet „samt" med „eller" (Ændringsforslag Nr. 55).

Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 56 og 57 henvises til §§ 66 og 67 og det om samme Anførte.

Paragrafens sidste Bestemmelse om at „paa Overgang til Sjenden anvendes tillige Bestemmelsen i § 66" kan efter dens øvrige Indhold neppe have anden Betydning end at paahvilde, at hvor der med den forestaaende Rømning har været forbundet Tanke om Overgang til Sjenden, jfr. § 87, skal den Foresatte, der bliver bekendt med et slikt Forhavende af en af sine Undergivne, selv straffes som for Forsøg paa en saadan Gjerning, naar han ikke hindrer Udførelsen. Det er imidlertid forekommet Udvalget overflødigt at optage nogen Straffebestemmelse om et saa særligt Forhold, imod hvilket §§ 127—128 i ethvert Fald turde indeholde tilstrækkelig Værn.

6te Kapitel.

Om Oprør og Mytteri.

Til §§ 99, 100, 103, 104 og 105.

En Sammenligning mellem dette Kapitel og det tilsvarende i Lovudkastet af 1850 faaelsom i et Udvalget af Krigsministeriet med-